

L'APORTACIÓ VIGATANA ALS JOCS FLORALS DE BARCELONA

En ocasió de celebrar-se aquest any el centenari de la Restauració dels Jocs Florals de Barcelona, ens plau col·laborar a les múltiples manifestacions que amb aquest motiu s'han portat a terme, recordant i compilant l'aportació dels escriptors vigatans a la Gaia Festa.

L'entusiasme que sentiren els nostres literats per comparèixer al torneig dels Jocs Florals resta manifest en repassar la llista dels treballs que, al llarg dels anys, es vegeren premiats, ço que constituï un estimul per la seva producció i el conqueriment d'un lloc envejable entre els escriptors més considerats en els centres i acadèmies literàries de la capital.

Amb el seu constant reixir aconseguiren enaltir el nom de la seva ciutat, pel qual maldaren sempre en superar-se, i fins la seguretat que fou des d'aquest lloc conquerit amb honor en els Jocs Florals de Barcelona com el seu nom, lligat al nom de Vich, enlairà la fama de les nostres institucions i del nostre sector literari que ells mateixos, gairebé sense donar-se'n compte, varen crear.

L'èxit conquerit en el certàmen literari dels Jocs, els portà també a ocupar llocs eminents en l'estructuració dels mateixos i així veurem com, a part de figurar en la llista d'autors premiats, arribant alguns d'ells a conquerir el títol de Mestres en Gaia Saber, formen part del Consistori, de la Junta de Mantenedors, actuant, entre aquests, en llocs preferents, i assolint diferents voltes el silló presidencial.

Creiem convenient afegir al conjunt d'autors essencialment vigatans, uns noms il·lustres que malgrat no haber nascut a Vich, han estat vinculats a la nostra Ciutat d'una manera efectiva per un lligam de veïnatge o permanència, que no ens permet considerar-los aliens a les nostres activitats i a la nostra vida cultural.

Considerarem cada personatge amb tota la seva relació amb els Jocs Florals per ordre cronològic de la seva primera aportació o del seu primer càrrec honorífic.

Jacint Verdaguer i Santaló, pbr. — La primera col·laboració, o millor dit, el primer premi conquerit per un dels nostres autors fou en l'any 1865 en que Mn. Jacint Verdaguer aconseguí un accèssit a l'Englantina amb la composició «Els minyons d'en Yeciana», i el mateix any un premi Extraordinari amb una poesia dedicada «A la mort d'en Rafael de Casanova».

L'any següent, 1866, conquerí un accèssit a l'Englantina amb «Nit de sang», un accèssit a la Viola amb «Sospirs de l'Anima»; un accèssit a un premi extraordinari amb una composició dedicada «A l'heroc muntanyés en Josep Manso»; i el mateix any, signat amb el pseudònim «Un fadrí de muntanya», un altre accèssit amb el poema «Lo roser del Mas Eures».

L'any 1873 guanya la Viola d'or i d'argent amb «El plor de la torra» i un Extraordinari amb «La Batalla de Lepant».

El següent 1874 novament adquireix la Viola d'or i d'argent amb el famós poema «Sant Francesc s'hi moria».

El 1877 veu acollida «L'Atlantida» amb un premi Extraordinari.

El 1880 guanya l'Englantina amb «La Barretina», i en possessió de tres premis ordinaris és nomenat aquest any «Mestre en Gai Saber».

L'any 1883 asoleix un premi Extraordinari amb la seva «Oda a Barcelona».

Finalment en 1903 obté l'Englantina amb la poesia «Lo Parch», composició que degué ésser enviada per una mà anònima, que merescué la felicitació del President del jurat, en descobrir-se la plica que contenia el nom del gran poeta traspasat un any abans.

Mn. Jaçint Verdaguer actuà de Mantenedor els anys 1869 i 1888 i ocupà la Presidència el 1881.

Jaume Collell i Bansells, pbr. – El primer premi que obtingué el Canonge Collell fou l'Englantina, l'any 1869, amb la seva composició «A la gent de l'any vuit»; conquerint el mateix any un accèssit a la Viola amb «L'adéu al mon».

L'any 1870 obté la Flor amb el poema «Montserrat» elegint regina de la festa D.ª Francesca Nanot i Renart, i a l'ensem un premi Extraordinari amb «La fira».

El següent 1871 una nova Englantina amb «El Sometent», de manera que amb tres anys seguits assolí el títol de Mestre en Gai Saber.

El 1884, obté un Premi Extraordinari per la seva composició «La caponada».

El 1888, la Flor Natural premià el seu poema «L'absoluta», oferint el tron de la Regina a S. M. D.ª Maria Cristina d'Absburg Lorena, Regina Regent d'Espanya, Comtesa de Barcelona. També obtingué un Extraordinari amb «Sacramental».

L'any 1894, altra Flor Natural amb la poesia titulada «Scherzo», elegint regina de la festa la Srta. Lluïsa Llorach i Dolça.

El 1897 un accésit a l'Englantina premià «Los Almogàvers al Parthenon».

El 1899 la Viola d'or i d'argent amb el poema «Florència i Roma».

El 1900 un accésit a l'Englantina amb «Palimpsest».

El 1906 el premi Extraordinari ofert pel Sr. Bisbe de Vich amb els «Goigs a l'honor del benaventurat màrtir Pere Almató».

L'any 1909 un accésit a l'Englantina amb «La cançó de la dextra».

El 1917 una nova Englantina corona la seva composició «Esplay».

En l'any 1921 acull l'Homénatge dels Jocs Florals amb motiu de la cinquantesena del seu nomenament de Mestre en Gai Saber.

En l'any 1923 rep la Viola d'or i argent pel seu conjunt de sonets «Visions de Catedrals» que tanca d'una manera tant adient i magestuosa el cicle de l'aportació floralasca del gran canonge vigatà.

Actuà de Secretari l'any 1873 i ocupà la Presidència tres vegades, els anys 1887, 1908 i 1925 i també la presidència del Consell Directiu durant molts anys.

Martí Genís i Aguilar. – Amb la novel·la de costums vigatans «Sota un tarot» obté el seu primer accèssit, a un premi Extraordinari, l'any 1876.

El 1878 conquereix la Flor Natural amb la seva composició «Lo criat major», escollint Regina de la Festa a la Excma. Sra. D.ª Carme Cendra de Domingo, i a l'ensems un premi extraordinari amb la seva narració «La Mercè de Bellamata».

En 1887 un premi Extraordinari valora la seva novel·la «Passavents».

En 1891 un accèssit a la Viola premià el seu poema «Lo darrer dia».

El 1892 la Viola d'or i d'argent amb la seva poesia «Penediment».

El 1893 un accèssit a l'Englantina amb «La Creu de Matagalls».

El 1899 altre accèssit a l'Englantina amb «Lo darrer sospir».

En 1905 accèssit a la Viola per la seva composició «Tornant al Paradís».

Amb el pseudònim de *Virgilius* li fou concedit un accèssit a un premi extraordinari a la composició «El temporal» en 1910.

Actuà de Mantenedor els anys 1890 i 1903 en que fou encarregat del discurs de gràcies i ocupà la Presidència l'any 1921.

Lluís B. Nadal i Canudes. – Començà la col·laboració l'any 1881, conquerint dos premis: un Extraordinari amb la novel·la «Qüestió de nom» i un accèssit a altre extraordinari amb la poesia «A ma lira».

L'any 1886, obté un altre premi Extraordinari amb la poesia «La filosa».

El 1888, un accèssit a un premi extraordinari amb «Una i varia» i un Extraordinari a la narració «Los milions del farinaire».

El 1890 guanyà un accèssit a l'Englantina amb «La darrera gramalla».

El 1895 obté l'Englantina amb la seva composició «La Mestressa».

L'any següent 1896 un accèssit a l'Englantina amb «Les dues mares».

L'any 1899 conquereix la Flor Natural, amb el poema «Amor sens fruit», oferint el sitial de Regina a la senyoreta vigatana D.ª Pilar de Febrer i Cunill, i a l'ensems un Extraordinari amb la «La núvia».

El 1905 guanya un accèssit a la Viola amb «La llàntia del Santíssim».

L'any 1911 un nou accèssit a la viola per la seva composició «El bressol de Jesús» presentada sota el pseudònim de *Pere A. Salada*.

I finalment en 1914, un accèssit a la Viola amb «El corpus de Vallestret».

Actuà de Secretari del Consell directiu i de Mantenedor encarregat del Discurs de gràcies, l'any 1906.

Francesc de P. Masferrer i Arquimbau. – Guanyà un premi extraordinari l'any 1888, amb la seva obra «Concepte del Regionalisme dintre de la unitat de la pàtria» i actuà de Mantenedor l'any 1874.

Narcís Verdaguier i Callís. – Formà part del cos de Mantenedors, els anys 1891, 1892 i 1916, actuant en el primer d'aquests anys de Secretari.

Josep Morgades i Gili (Bisbe de Vich). – Presidi la festa dels Jocs l'any 1893.

Josep Torras i Bages (Bisbe de Vich). – L'any 1893, conquerí un premi Extraordinari amb el seu treball «Consideracions sociològiques sobre el Regionalisme», i ocupà la Presidència dels Jocs el 1899.

Josep Serrà i Campdelacreu. – Actuà de Mantenedor l'any 1896.

Francesc Rierola i Masferrer. – Actuà de Mantenedor l'any 1897.

Raimond d'Abadal. – Actuà de Mantenedor secretari l'any 1898, i ocupà la Presidència el 1933.

Josep Gudiol i Cunill, prev. – Un accèssit a un premi Extraordinari de l'any 1897, li fou concedit pel seu treball sobre «Els claustres de la Catedral de Vich».

Un altre premi semblant, obtingué l'any següent 1898 per «L'Iconografia Mariana en Catalunya».

I el 1904 es afavorit amb el premi Extraordinari donat pel Bisbe de Vich, pel seu treball «Sant Pau de Narbona».

Fou Mantenedor l'any 1917 i President el 1929.

Anton Busquets i Punset. – Fou premiat l'any 1901, amb un accèssit a l'«Englantina per la seva composició «Impresions».

Aixímateix l'any 1904 amb la seva poesia «L'agullola» i un accèssit a un premi Extraordinari amb «Records».

Fou Mantenedor l'any 1934 encarregat del discurs de gràcies.

Angel Garriga i Boixader, prev. – En l'any 1903 obté un premi Extraordinari amb «Enfilall».

Un altre premi Extraordinari en 1905 per la seva obra «Rurals».

I en 1921 un accèssit a la Viola amb la seva composició «De la Vida Pagesa».

Manuel Brunet i Solà. – Guanya la Copa artística amb el «Poema de la Pedra», lema: La Seu de Barcelona, l'any 1913.

Antoni d'Espona i de Nuix. – Actuà de Mantenedor l'any 1909.

Isidre Castells i Casadesús, prev. – L'any 1917 fou premiat amb un accèssit a la Viola per la seva composició «Diumenge de Rams».

Manuel Vilà. – L'any 1917 obtingué accèssit al premi Extraordinari amb la composició «En Crema».

L'any 1927 un accèssit a la Flor Natural pel seu poema «Matí de diumenge».

L'any 1930 obtingué la Copa amb la novel·la «Mossèn Missal».

L'any 1933 un accèssit al poema «Cançó de la mossa d'Hostal».

Ramon Garriga i Boixader, prev. – S'insinua l'any 1920 amb un accèssit a la Viola amb la seva poesia «Lluna de Pasqua».

L'any següent 1921, conquereix la Flor Natural amb el seu poema «La casa vella», oferint el setí d'honor de la Regina a la Srta. Montserrat Mathçu i Sadó.

El 1926 obté l'Englantina amb la composició «Poema de mitja nit», i el mateix any la Viola amb «La meua enamorada», éssent nomenat Mestre en Gai Saber.

Un accèssit a la Flor Natural guanya l'any 1932 amb «Visions del meu camí». I en l'any 1934 un premi Extraordinari amb «Al·leluies».

Formà part del cos de Mantenedors l'any 1935.

Joan Puntí i Collell, prev. – Obtingué la Viola d'or i d'argent l'any 1918, amb el poema «Missa rasa».

L'any 1922 un accèssit a la Viola, pel seu treball poètic «A la Verge prefigurada».

Felip Graugés i Campyodón. – El seu primer premi l'obtingué en 1921, accèssit a la Viola amb la composició «El rosari de les padrines».

L'any següent, 1922, un accèssit a la Flor Natural amb «El viatge nocturn» i un accèssit a la Viola amb «Elegia piadosa».

El 1926 un altre accèssit a la Viola amb «Les velletes humils».

El següent any 1927, un premi Extraordinari amb «Musa rústica».

L'any 1931, és premiat amb la Viola d'or i d'argent per la seva poesia «Passa la Verge pel cel de febrer».

El següent 1932 un accèssit a la Viola premià els seus «Camins enllà».

El 1934 un premi Extraordinari avalora «El plor de les campanes».

El 1935 un accèssit a la Flor Natural premià els «Camins de Muntanya» i l'Englantina, el mateix any els «Altars vora el camí».

I finalment, el 1936, obté la Flor Natural amb la seva composició «Geòrgica tardoral» assolint amb aquest seu tercer premi ordinari el títol de Mestre en Gai Saber.

Francesc Maria Masferrer i Vernís. – Actuà de Mantenedor Secretari en els Jocs de 1922.

Pere Verdaguier, prev. – L'any 1935 vegé premiat amb un accèssit a l'Englantina el seu treball poètic «Del camp i de la selva».

Jacint Costa i Bosch, prev. – Amb la seva composició «La Verge del camí» va rebre el premi d'un accèssit a la Viola, l'any 1936.

En conjunt, podem resumir aquesta llista, esmentant que 17 fou el número d'autors vigatans que vegeren premiats els seus treballs en els Jocs Florals de Barcelona des del 1865 al 1936, obtenint un total de 90 premis, distribuïts en 23 premis ordinaris, 25 premis Extraordinaris i 32 accèssits. Disset foren els vigatans que diverses vegades actuaren de Mantenedors, assolint 7 d'ells la Presidència.

Finalment, cal remarcar en posar punt final a aquesta recopilació els quatre noms que conqueriren el cobejat títol de Mestre en Gai Saber: Jaume Collell, en 1871, Jacint Verdaguer en 1880, Ramon Garriga en 1926 i Felip Graugés en 1936, els dos darrers afortunadament, encara, entre nosaltres, amb delit d'anar conquerint llorers en el conreu de la poesia i de la literatura catalana.

MIQUEL S. SALARICH
